

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6222202130
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6222202130.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a JUDr. Alexandra Mojša v spore žalobcov: 1/ A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX D., 2/ B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XXX, XXX XX E. E., 3/ A. B. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XX, XXX XX H., 4/ I. J., 24.03. 1968, bytom E. E. F. XXX, XXX XX E. E., zastúpených Mgr. Andreou Legényovou, advokátkou, advokátska kancelária Komenského 3, 990 01 Veľký Krtíš, proti žalovaným: 1/ I. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., 2/ L. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., 3/ B. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX N. N., 4/ O. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXXX/XX, XXX XX N. N., 5/ P. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., 6/ B. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., 7/ R. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., 8/ T. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., 9/ B. E., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. B. XXX/X, XXX XX C., 10/ J. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., 11/ S. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom E. E. F. XX, XXX XX E. E., právne zastúpení AK Peter Ďurica, s. r. o., so sídlom SNP 25, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 55 792 677, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 828,82 eur, v konaní o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 12C/56/2022 zo dňa 02. 02. 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu č. k. VK- 11C/56/2022–360 zo dňa 02. 02. 2024 vo výroku II. p o t v r d z u j e.

II. Žalovaným nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. VK.11C/56/2022–360 zo dňa 02. 02. 2024 zamietol žalobu žalobcov 1/ - 4/, ktorou sa domáhali proti žalovaným 1/ - 11/ vydania bezdôvodného obohatenia (I. výrok). Žalovaným 1/ - 11/ priznal voči žalobcom 1/- 4/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok).

2. Žalobcovia 1/ - 4 / sa žalobou doručенou súdu dňa 26. 09. 2022 domáhali voči žalovaným 1/-11/ zaplata peňažnej čiastky vo výške 828,8 eur, titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré vzhladli v tom, že žalovaní 1/ - 11/ bez právneho dôvodu podľa nich užívajú časť pozemkovej nehnuteľnosti parcely CKN p.č. XX/X o výmere 1.449m² vedľa bytového domu súp. č. XX v k. ú. E. E.. Žalovaní 1/ - 11/ žalobný nárok žalobcov popreli a uvádzali, že označená časť parcely pri bytovom dome súp. č. XX má charakter príhľehého pozemku, ktorú žalovaní 1/ - 11/ po celú dobu od výstavby bytového domu užívali titulom vecného bremena, ktoré vzniklo v zmysle ust. §23 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

3. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalovaní 1/ - 11/ predložili k výmere sporného pozemku o veľkosti 1.449.2m², ktorú žalobcovia 1/ - 4/ deklarovali v predmetnej žalobe ako spornú, skutkové tvrdenia a dôkazy o tom, že špecifikovaná plocha bola vždy priradená k predmetnému

bytovému domu súp. č. 92 s ktorým susedí. Okresný súd mal za to, že presahovalo rámeč dôkaznej povinnosti, aby žalovaní 1/-11/ deklarovali inú konkrétne výmeru príľahlého pozemku. Ďalej k námietkam uvedeným žalobcami 1/ - 4/ okresný súd uviedol, že cieľom zákonodarcu bolo inštitútom príľahlého pozemku upraviť vzťah k pozemkom, ktoré sa postupom času od vzniku bytového domu, a to nie len v čase výstavby, mohli považovať za príľahlé. Pokiaľ v určitých časových obdobiach bol pozemok zveľaďovaný (výsadbou okrasných rastlín, alebo na ňom boli vybudované spevnené plochy, prístrešky, resp. prenosné garáže, jedná sa o spôsob využitia sporného pozemku obyvateľmi bytového domu, ktorý sa plynutím času menil a bol determinovaný zvyklosťami v časových obdobiach. Odlišný spôsob využitia pozemku podľa okresného súdu nespochybňuje fakt, že vždy bol sporný pozemok priradený k predmetnému bytovému domu, s ktorým susedí, a taktiež, že obyvatelia po celú dobu od výstavby domu využívali tento pozemok ako jeho neoddeliteľnú súčasť, pričom nešlo o jeho rozširovanie. Na základe zistených skutočností okresný súd vyhodnotil žalobu žalobcov 1/ - 4/ ako nedôvodnú a v plnom rozsahu ju zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že vzhľadom na to, že žalovaní 1/ - 11/ mali v spore plný úspech, okresný súd im priznal nárok na náhradu konania proti žalobcom 1/ - 4/ v celom rozsahu.

4. Proti rozsudku okresného súdu podali žalobcovia 1/ - 4/ v zákonom stanovenej lehote odvolanie, a to proti výroku o náhrade trov konania (II. výrok).

5. Žalobcovia 1/ - 4/ mali v odvolaní za to, že podľa § 257 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať a prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril. Uviedli, že aj keď dôvody hodné osobitného zreteľa nemožno dopredu stanoviť vyčerpávajúcim spôsobom, považovali za možné uviesť výpočet dôvodov hodných osobitného zreteľa v predmetnom súdnom spore, a to: podiel oboch strán na vzniku a priebehu sporu, povaha a okolnosti sporu, osobné pomery strany sporu a nízky príjem. Taktiež mali za to, že by ak okresný súd o trovách konania rozhodol v súlade s návrhom a žalobcom by z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania nepriznal, nebolo by rozhodnutie súdu voči nim neprímerane tvrdé a neodporovalo by dobrým mravom. Ďalej poukázali na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (2 M Cdo/17/2009 z 28. 01. 2010), ako aj na aktuálnu právnu úpravu. Na záver navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil a rozhodol tak, že žalovaným 1/ - 11/ sa náhrada trov konania nepriznáva.

6. Žalovaní 1/ - 11/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP, včas podané odvolanie žalobcov 1/ - 4/ prejednal, rozhodnutie okresného súdu viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v zmysle § 379 CSP a § 380 CSP preskúmal a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania (výrok II.) postupom podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil ako vecne správne.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Z dispozičnej zásady vyplýva, že súd v odvolacom konaní vec prejedná v rozsahu, v ktorom sa odvolateľ domáha prieskumu odvolaním napadnutého rozhodnutia. V tomto prípade žalobca určením rozsahu odvolania (do výroku o priznaní náhrady trov konania protistrane) vymedzil nielen to, ohľadne akých výrokov rozhodnutia okresného súdu nastal suspenzívny účinok odvolania, ale zároveň stanovil rozsah, v ktorom je v prípade sporového konania odvolací súd oprávnený a povinný preskúmať rozhodnutie okresného súdu.

11. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

12. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

13. Len výnimočne nemusí súd úspešnej strane sporu priznať náhradu trov konania. K aplikácii ust. § 257 CSP prichádza do úvahy výlučne ojedinele, a to len v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ale súd dospeje k záveru, že existujú dôvody, ktoré sú hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený (nález Ústavného súdu SR, sp. zn. III. ÚS 638/2016 z 21. 02. 2017), v opačnom prípade by tým došlo k závažnému zásahu do základných pravidiel rozhodovania o náhrade trov konania, kedy platí zásada úspechu v konaní.

14. V predmetnom spore neboli splnené podmienky pre aplikáciu § 257 CSP. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok a to, dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti.

15. Po preskúmaní veci v rozsahu odvolaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol správne podľa § 255 ods. 1 CSP a svoje rozhodnutie riadne odôvodnil. Žalobcovia 1/ - 4/ síce v odvolaní tvrdili, že v prejednávanej veci existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, avšak žalobcovia 1/ - 4/ tieto dôvody v odvolaní vymedzili len abstraktným spôsobom, bez toho, aby v odvolaní tieto dôvody konkrétne a hodnoverne preukázali. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu súdneho spisu nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by preukazovali dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcov 1/- 4/, a preto uzatvára, že ak okresný súd na prejednanú vec neaplikoval moderačné právo v zmysle § 257 CSP, rozhodol tak vecne správne.

16. Vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolaciemu súdu neostávalo iné, ako rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu týkajúceho sa výroku o náhrade trov konania (výrok II.) postupom podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdiť ako vecne správne.

17. Proti ostatným výrokom rozhodnutia okresného súdu (výrok I.) odvolanie nebolo podané, a preto zostalo vo zvyšnej časti nedotknuté.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté na základe ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého boli žalovaní 1/ - 11/ v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešní, a preto by mali nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, ale keďže žalovaným 1/ - 11/ žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, súd im ich náhradu nepriznal.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).